

[Pelle Voigt]

at kunne konstatere, at Boligudvalget både har god tid og gode muligheder for at høre de forskellige instanser og få et indblik i, hvordan disse ting hænger sammen. Og ikke mindst af den grund er det godt, at lovforslaget er blevet fremsat.

Kim Behnke (FP):

Som fredagsordfører skal jeg også komme med et par bemærkninger til dette forslag.

Det burde jo egentlig hedde »Lov om ændring af lov om forhold vedrørende fru Ritt Bjerregaard«, for Socialdemokratiets formand, hr. Svend Auken, har jo over for den store og mægtige presse for længe bebudet, at dette forslag netop var en direkte udløber af sagen vedrørende fru Ritt Bjerregaard. Men det skal man jo ikke lade sig skræmme af; man skal vurdere det præcise indhold.

Det kommer næppe som nogen overraskelse for Socialdemokratiet, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte dette forslag, al den stund vi i denne samling har fremsat et forslag, der for længst har været til første behandling og går i præcis den modsatte retning.

Jeg forstår udmærket de ordførere, der morer sig lidt over, at vi nu i over 50 år har haft en midlertidig reguleringslov. Men det er jo som bekendt i et ganske andet forum, vi i givet fald skal tage fat på at få ændret de ting, ikke i forbindelse med det foreliggende forslag. Og vi så da gerne, at det kunne resultere i, at vi får et friere og mere liberaliseret boligmarked.

Men så er der selve det konkrete indhold i forslaget. Hvis jeg ønsker at købe én bolig i Århus, én i København, én i Frederikshavn, én i Nakskov og én i Odense, så kan jeg, i det omfang pengepungen rækker til det, købe alle de boliger, jeg vil, og der er ingen kommunale embedsmænd, der skal sidde og tælle op og vurdere, om jeg nu også har brug for disse mange eller få kvadratmeter, som hr. Pelle Voigt lagde op til. Jeg har med andre ord frihed til at købe lige så mange boliger, som jeg selv vurderer at jeg har brug for, f.eks. hvis jeg har et arbejde, som gør det nødvendigt for mig at bo disse mange steder med jævne mellemrum.

Ganske anderledes skal det åbenbart være, når det drejer sig om lejeboliger, så skal der ikke længere være frihed til at indgå lejemål forskellige steder i landet. Og som forholdene

er i øjeblikket, opstår der jo i dag helt absurde situationer. Militærpersoner, der i tjenstligt øjemed bliver udkommanderet til Grønland, kommer ud for, at når de vender tilbage, har Københavns Kommune genudlejet deres tidligere bolig. Det er disse absurde forhold, hvor kommunerne skal vurdere hver enkelt sag, vi ønsker at ændre med vort forslag, som jeg nævnte tidligere, vi ønsker i hvert fald ikke, at de forhold skal fortsætte.

Lovforslag nr. L 86, som vi behandler her, lægger op til en udvidelse af kommunalbestyrelsernes og de kommunale embedsmænds adgang til at undersøge disse ting, og det ønsker vi endnu mindre. Næh, vi ønsker et fuldstændig frit marked, hvor enhver kan indgå alle de lejemål, man måtte have lyst til, og selvfølgelig uden begrænsninger af størrelsen af de enkelte lejemål.

Der er altså intet som helst i Socialdemokratiets forslag, vi kan støtte. Tværtimod kan vi kun anbefale, at man i stedet støtter Fremskridtspartiets forslag, som er under behandling i øjeblikket.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne har fuld forståelse for Socialdemokratiets lovforslag, og vi vil da heller ikke afvise, at der måske er huller i det nugældende regelsæt, som man kunne ønske at få fyldt op.

CD's stillingtagen til det foreliggende lovforslag vil blive afklaret under udvalgsarbejdet, men umiddelbart kan CD ikke støtte forslaget.

Vibeke Grønbæk (RV):

Forslaget indebærer en ændring og en opstramning af boligreguleringslovens regler om benyttelse af flere helårsboliger, specielt en ændring af § 50.

Det er muligt, at der er brug for en ændring af § 50, men vi ved det faktisk ikke på nuværende tidspunkt. Københavns Kommune, som frem for nogen har brug for at have indseende med en socialt retfærdig fordeling af boligresserven, påstår således, at § 50 er et fuldt tilstrækkeligt instrument, hvorimod andre hævder, at kommunen bruger § 50 på en måde, der ikke er hjemmel for i lovgivningen. Hvem der har ret, kan kun afgøres af domstolene, og vi venter alle spændt på resultatet af denne styr-